

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla dr.Széchenyi Péter ügyvéd által képviselt I.r. és a II.r. felpereseknek dr.Fejesné dr.Márton Zsuzsanna ügyvéd által képviselt I.r. és) II.r. alperes ellen felmondás érvénytelenségének megállapítása iránt a Vas Megyei Bíróság előtt folyamatba tett perében Szombathelyen, 2007.évi március hó 23.napján P.20.264/2005/38.sorszám alatt hozott ítélet ellen a felperes részéről 39. és 40.sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles az I-II.r. felperes 15 napon belül egyetemlegesen megfizetni az I-II.r. alperes mint egyetemlegesen jogosultak részére 250.000 ft másodfokú perköltséget.

A felmerült feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A megyei bíróság az ítéletében a keresetet elutasítva kötelezte az I-II.r. felperest, hogy fizessen meg egyetemlegesen I-II.r. alperesnek összesen 500.000 ft perköltséget azzal, hogy a feljegyzett kereseti illetéket az állam viseli.

Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy álláspontja szerint az 1998.augusztus 8.napján a II.r. felperes és az I.r. alperes közt létrejött szerződés haszonkölcsön szerződésnek minősül: az uszodát a II.r. alperes használatba adta az I.r. alperesnek azzal, hogy az iskola köteles azt a II.r. felperes ingyenes használatába adni.

Mindkét viszonylatban ingyenes használatról van szó, a szerződés további pontjaiban is minden esetben ingyenes használói illetőleg ingyenes használat joga megfogalmazás szerepel.

Álláspontja szerint nem jelenti az ingyenes használat áttörését az, hogy a megállapodás 8/pontja értelmében az ingyenes használó kötelezettséget vállalt arra, hogy bizonyos térítés ellenében úszás oktatást végez az I.r. alperes, illetőleg ... Város Önkormányzata iskolái részére. Ezen úszás oktatásnak a szerződésben meghatározott ellentételezése szerepel és az úszás oktatás nem a használat ellentételezése. Nincs törvényes akadálya annak, hogy a felek az ingyenes használatról való rendelkezésen felül egyéb szerződési megállapodásokat is tegyenek.

A mai gazdasági társadalmi viszonyok között egyébként is ritka az a megállapodás, amely a felek közt tiszta szerződéseket hoz létre, általában több irányú kontraktus születik a felek között, amelyek adott esetben nem mindig egyetlen szerződéstípus jellegzetességeit viselik magukon. Jelen esetben is az ingyenes használattal összefüggő kérdések rendezése mellett a felek a 8/pontban erről az úszás oktatásról is rendelkeztek, ez a tény azonban nem változtatja meg a szerződés típusát.

E körben utalt arra, hogy a megállapodás 6/a/pontjában a használatra és a haszonélvezetre vonatkozó szabályok szerint köteles a II.r. felperes gondoskodni a gyógyuszoda állagának megóvásáról, azaz viseli a dolog fenntartásával járó terheket a rendkívüli kiadások és helyreállítások kivételével, ez a kitétel, csak az adott körben, tehát a dolog fenntartásával kapcsolatos terhek viselésére vonatkozóan írja elő a használatra és a haszonélvezetre vonatkozó szabályok alkalmazását.

Utalt a megyei bíróság arra, hogy a megállapodás 7/pontja szerint aaz ingyenes használat jogát másra nem ruházhatja át, kivéve az általa kizárólag a ... Gyógyterápiás Uszoda üzemeltetésével létrehozott közhasznú társaságot. Ezen szerződési megállapodás is alátámasztja azt, hogy haszonkölcsön szerződésről van szó, hiszen a Ptk.584.§./4/ bekezdése szerint a kölcsönvevő a dolgot a kölcsönadó engedélye nélkül harmadik személy használatába nem adhatja.

A megállapodás a használatért nem határozott meg ellenszolgáltatást, a haszonkölcsönnek pedig lényege az, hogy a használat tekintetében időlegesen más rendelkezése alatt áll a dolog, tehát a dolog használatának időleges átengedését jelenti, de a kölcsönadó a használatért nem igényel ellentételezést.

A megállapodás szerint az I.r. alperesnek a kötelezettsége az volt, hogy az uszodát további ingyenes használatba adja a II.r. felperes részére.

A megállapodás szerint az I-II.r. alperes között kölcsönösen átruházott jogokról van szó, az I.r. alperes kötelezettségét a megállapodás rögzítette, de a megállapodás nem zárta ki a II.r. alperes tulajdonosi helyzetéből adódó jogainak gyakorlását. Erre utal az is, hogy a megállapodás akként fogalmaz a 9/pontban, hogy a használatba adó a szerződést írásbeli figyelmeztetés után felbonthatja.

A megállapodásban konkrétan meghatározva, hogy ki a használatba adó nincs, itt mindkét alperes használatba adóként értelmezendő.

A fentiekre tekintettel, mivel a használatba adó konkrétan meghatározásra nem került, ugyanakkor a II.r. alperes tulajdonosi helyzetéből adódó jogait gyakorolhatta a szerződés szerint, mert azt a szerződés nem zárta ki, nem volt akadálya annak, hogy a felmondás előtti szerződés szerinti előzetes felszólítást a II.r. alperes gyakorolja.

2004.június 25.napján a II.r. alperes alelnöke az I.r. felpereshez írt levelében már az üzemeltetés hiányának, a létesítmény bezárása tényleges okának közlésére kérte fel a felperesi törvényes képviselőt.

A 2004.július 7.napján a II.r. alperes alelnökének az I.r. felperes ügyvezetőjéhez írt levele pedig előzetes felszólításnak minősül, figyelemmel arra, hogy felhívta a felpereseket a II.r. alperes, hogy az uszodát 2004.június 15.napjáig nyissák meg, ellenkező esetben a használati szerződéstől való egyoldalú elállásnak fogják minősíteni az uszoda zárva tartására vonatkozó felperesi magatartást.

Az 1998.augusztus 8.napján létrejött megállapodás 9.pontjában megfogalmazott írásbeli figyelmeztetésnek így módon a fentiekben ismertetett II.r. alperesi levél megfelel.

Tévesnek látta a megyei bíróság azt a felperesi előadást, hogy az előzetes írásbeli figyelmeztetésnek kizárólag csak az I.r. alperes részéről lehetett volna megtörténnie.

A kölcsönösen átruházott jogokra való tekintettel a megyei bíróság álláspontja szerint nem volt akadálya annak, hogy ezt az írásbeli figyelmeztetést a II.r. alperes tegye meg akkor, amikor a tulajdonosi jogainak gyakorlásától a

létrejött megállapodás a II.r. alperest nem zárta el, figyelemmel arra is, hogy a felek a szerződésben a Ptk. rendelkezéseit irányadónak tekintették.

Azon felperesi hivatkozásra pedig, hogy azonnali felmondásnak nem volt helye, mert ezt a szerződésben a felek kifejezetten nem kötötték ki, csak kizárólag rendes felmondást szabályoztak, a megyei bíróság álláspontja az volt, hogy míg jelen esetben haszonkölcsön szerződés jött létre a felek között és a megállapodás szerint a nem szabályozott kérdésekben a Ptk. rendelkezései voltak irányadóak, a haszonkölcsön azonnali felmondására vonatkozó szabályok jelen esetben is alkalmazandók, így a Ptk.585.§./1/ bekezdés b/pontjában foglalt azonnali hatályú felmondás is.

Az azonnali hatályú felmondásnak a Ptk.585.§./4/ bekezdésében foglalt feltételei fennállásának vizsgálata körében a megyei bíróság rögzítette, hogy a 2004.augusztus 23-i felmondás indoka az volt, hogy a felperesek az uszodát minden méltányolható indok nélkül zárva tartják.

A felmondásban a jogszabályhelyre való hivatkozás helytelenül szerepel, de a felmondás oka - az uszodának a minden méltányolható indok nélküli zárva tartása - a lefolytatott bizonyítási eljárás során megállapítható volt, és ez a felmondásból kiderül.

Ekként a megállapodás célja, azaz a ... Gyógyterápiás Uszoda üzemeltetése lehetetlenné vált, figyelemmel arra, hogy a felperesek valóban méltányolandó ok nélkül tartották zárva az uszodát.

A felperesek érvelésével szemben lefolytatott bizonyítási eljárás során a beszerzett igazságügyi építésszakértői vélemény alapján megállapíthatónak látta ugyanis a megyei bíróság, hogy az uszoda rendeltetésszerű használatra alkalmas állapotban volt.

A szakvélemény szerint a felperesek által folyamatosan kifogásolt hibák egy része nem volt megállapítható, illetőleg a felperesek által kifogásolt hibák - így pl. a balesetveszélyes sarkok - vonatkozásában a szakértő azt megállapította ugyan, de szakértői álláspont szerint ezen hiba az épület rendeltetésszerű használatát nem akadályozta.

A szakvéleményt a megyei bíróság aggálytalannak tekintette, a szakértő a személyes meghallgatása során a felek által feltett kérdésekre a választ megadta.

A tanúként kihallgatott "A" a létesítmény felelős építésztervezője által előadott tények, vagyis hogy a három héjú hőszigetelt sátorban elhelyezett hőszigetelő anyag nem felel meg a tűzvédelmi előírásoknak, hogy a sátor külső része majdnem fekete és napcsapdaként működik, illetve a kivitelezés során felmerült hibák alapján az épület a tanú álláspontja szerint rendeltetésszerű használatra nem alkalmas, a megyei bíróság álláspontja szerint nem állapítható meg.

A tanú ugyanis a Pp. bizonyítási szabályai szerint tényekre nyilatkozik, az, hogy egy épület rendeltetésszerű használatra alkalmas vagy sem, szakkérdés, melynek eldöntése a szakértő kompetenciájába tartozik.

A szakértői véleménnyel kapcsolatban a megyei bíróságnak aggálya nem merült fel, arra is figyelemmel, hogy a létesítmény végleges használatbavételi engedéllyel rendelkezik. A használatba vételi engedély pedig akkor kerül kiadásra, ha egy épület vagy létesítmény rendeltetésszerű használatra alkalmas állapotban van. Mivel pedig az épület rendeltetésszerű használatra alkalmas állapotú, az alperesek részéről szerződésszegés nem állapítható meg, mert a megállapodás 6/b/pontjában foglalt kötelezettségüket teljesítették.

A megyei bíróság álláspontja szerint nem tényyszerű az a felperesi előadás, hogy 2004.június 10.napján az ÁNTSZ az uszodát bezáratta, és az ÁNTSZ intézkedése önmagában is bizonyítja azt, hogy az uszoda nem volt rendeltetésszerű használatra alkalmas állapotban, ugyanis az uszoda üzemeltetésének a felfüggesztésére került csupán sor arra tekintettel, hogy a 2004.június 10.napján vállalt munkálatokat az I.r. alperes elvégzi.

Az a felperesi előadás sem felel meg a tényeknek, hogy a javítási munkálatok elvégzéséről a felpereseket az alperesek nem értesítették, illetőleg szintén nem értesítették az ÁNTSZ-szel közös bejárásról sem.

Az alperesek által csatolt okirati bizonyítékokból a megyei bíróság megállapíthatónak látta, hogy az I.r. alperes az I.r. felperest értesítette 2004.június 18.napján, hogy a vállalt karbantartási munkálatok takarítással együtt 12 óráig befejezésre kerülnek. Ez faxon is elküldésre került.

Az ÁNTSZ 2004.június 17.napján tartott ellenőrzésén is megállapításra került, hogy a felsorolt karbantartási munkálatok elkészültek, a takarítási munkák elvégzését követően közegészségügyi szempontból akadálya az uszoda üzemszerű működése megkezdésének nincs.

Ezen jegyzőkönyvet az I.r. felperes ügyvezetője részére postán is megküldték.

Az iménti ÁNTSZ jegyzőkönyvben foglaltakra is tekintettel - azaz arra, hogy az uszoda üzemszerű működése megkezdésének közegészségügyi szempontból akadálya nem volt - valamint arra a szakértői megállapításra figyelemmel - hogy az uszoda rendeltetésszerű használatra alkalmas állapotban van, amelyet bizonyít az is, hogy az I.r. felperes éveken keresztül az uszodát működtette - megállapítható az, hogy az alperesi felmondásban szereplő tény vagyis, hogy az I.r. felperes az uszodát minden alapos ok nélkül zárva tartotta, a valóságnak megfelel.

Az által, hogy az I.r. felperes az uszoda megnyitására nem volt hajlandó - amelyre a felperes jogi képviselőjének 2004.június 22.napján kelt a II.r. alperes elnökéhez címzett levele is utal - megállapítható az, hogy a szerződésben meghatározott cél lehetetlenné vált, melyből következően az alperesek a Ptk.585.§./4/ bekezdésének a/pontja alapján azonnali felmondással élhettek.

A fentiekre tekintettel a megyei bíróság a felmondás érvénytelenségének megállapítása iránti keresetet elutasította, az ezzel összefüggésben előterjesztett kereseti kérelmeket, így a birtokba bocsátás iránti kérelmet, a rendeltetésszerű és biztonságos üzemeltetést akadályozó hibák kijavítására irányuló, az újbóli üzembehelyezési költségek előlegezésére vonatkozó felperesi kereseti kérelmet a felmondás érvénytelenségének hiányában alaptalannak látta.

Nem vizsgálta a megyei bíróság a felperesek által hivatkozott műszaki hiányosságait az épületnek, figyelemmel arra, hogy az a tulajdonos és a kivitelező közötti jogviszony elbírálásánál bír relevanciával, a perbeni jogviszony elbírálásakor az az irányadó, hogy a megállapodásban foglalt kötelezettségüket az alperesek teljesítették-e, vagyis az, hogy a rendeltetésszerű használatra alkalmas állapotot biztosították, illetőleg fenntartották-e, ez pedig a perben megállapítható volt.

A műszaki kivitelezésben jelentkező esetleges hiányosságok, a tervtől való eltérés, a szakértői vélemény alapján a rendeltetésszerű használatra való alkalmasságot nem befolyásolta.

A megyei bíróság álláspontja szerint a felperesek a „szűkített önköltség” megfizetésére való igény körében a kereset összecszerúségét nem bizonyították:

Ellentétes előadást tettek a felek a körben, hogy a szűkített önköltség milyen költségtételekből adódik össze:

Felperesi hivatkozás szerint a szűkített önköltséget nem terhelik bérek és járulékaik, ezzel szemben az alperesi álláspont az volt, hogy a szűkített önköltség közvetlen bér és anyagköltséget tartalmaz, ugyanakkor ilyen fel sem merülhetett, mert az I.r. alperes tanulói számára a kötelező úszás oktatást testnevelési órák keretében saját testnevelő tanáraik látták el.

A bizonyítási eljárás során az volt a megyei bíróság számára megállapítható, hogy a szűkített önköltségről tételes számlát soha nem állítottak ki, ennek összege minden évben megegyezés kérdése volt a felek között.

Nem látta bizonyítottnak azt sem a megyei bíróság az alperesi tagadással szemben, hogy a felperes részéről a kötelező úszás oktatás saját munkatársai révén történt meg, és összegszerűség körében sem tettek eleget a felperesek a bizonyítási kötelezettségüknek, erre tekintettel a 4.250.000 ft megfizetése iránti keresetet is elutasította.

Az ítélet ellen a felperesek fellebbeztek annak megváltoztatása, keresetüknek történő helyt adás iránt.

Megismételve az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozataikat előadták, hogy nem lehet szó ingyenes használatról, amire a szerződés 8/pontja is utal, valamint bár ugyan a gyógyterápiás és gyógyprogram megvalósítására kapott támogatás jogosultja csak az önkormányzat lehetett, de a II.r. alperes ezt az anyagi támogatást kifejezetten a II.r. felperes részéről szolgáltatott gyógyprogram megvalósításához kapta, ezzel ily módon a II.r. felperes az uszoda létesítéséhez hozzájárult anyagilag is. Ennek az ellentételezése volt a perbeli szerződésben foglalt ingyenes használat, valamint annak, hogy további ellenszolgáltatásként a II.r. felperes köteles volt az önkormányzati iskolák diákjai részére az úszás oktatás önköltségi áron való biztosítására, valamint piaci áron a város lakossága részére közforgalmi uszodaként rendelkezésre állni.

Fenntartották azt az álláspontjukat, hogy a megállapodás 9/pontjában foglaltak alapján a szerződés kizárólag az ott meghatározott okból és az előzetes írásbeli figyelmeztetéssel kapcsolatos rendelkezésből következően csak rendes felmondással volt megszüntethető, amely tekintetben a felmondási idő nem került meghatározásra.

Az előzetes figyelmeztetés kizárólag a felmondás kilátásba helyezésére vonatkozhat és annak a felmondásra jogosult személytől kell származnia. A perbeli esetben a szerződést előzetes figyelmeztetés nélkül az I.r. alperes mondta fel, a megyei bíróság megalapozatlanul minősítette a II.r. alperes által írt levelet előzetes figyelmeztetésnek. A II.r. alperes ugyanis nem azonos a felmondó személyével.

A felperesek a szűkített önköltségi díj kiszámításának képletét megadták, az alkalmazott számítási mód és ennek eredményeként mutatkozó követeléssel szemben konkrét kifogást az alperesek nem tettek, a perindítást megelőzően a követelést 2.500.000 ft erejéig elismerték, azonban fizetést nem tettek, és a perben a követelés elutasítását kérték.

A „szűkített önköltség” vonatkozásában keresetüket 6.067.945 ft + ÁFA és kamataira felemelték (Pf.10.).

Az alperesek ellenkérelme az ítélet helybenhagyására irányult.

Szintén megismételve az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozataikat előadták, hogy a megyei bíróság helytállóan minősítette haszonkölcsön szerződésnek a felek 1998.augusztus 8-án kötött megállapodását. Azon tény, mely szerint a szerződés egyes rendelkezései egyéb, a haszonkölcsön szerződést kötő felek alapjogviszonyán túli kérdéseket is rendezni kívánnak, az alapszerződés jogi minőségét, típusát nem befolyásolja.

A II.r. felperes az 1996.október 2.napján kelt megállapodásban megtett ígérete és a fellebbezésben megtett hivatkozása ellenére nem járult hozzá a létesítmény költségeihez, ilyen megállapítást az elsőfokú bíróság sem tett.

Okszerű és tényszerű a bíróságnak a felmondási jog gyakorlása körében az alperesekre vonatkozóan megtett érvelése, figyelemmel arra, hogy a II.r. alperesi önkormányzat ténylegesen kezelői jogot adott át az I.r. alperesnek, mint költségvetési szervének, ezért tulajdonosi jogai a felperesi hivatkozással szemben nem szűntek meg, azokat jogszerűen gyakorolta.

A felek között az I.r. felperes részére az uszoda fenntartásának elősegítése címén egyedi megállapodások születtek, de ennek soha nem képezte alapját a szűkített önköltség számítása. A szűkített önköltség számítására és mértékére megállapodás a felek között nem jött létre.

A szűkített önköltséggel kapcsolatosan az alperesek nem tettek elismerő nyilatkozatot, a 2004-re vonatkozó önköltség mértékét a II.r. felperes a II.r. alperes képviselője felé csupán szóbeli megbeszélés során 15 millió ft-ban jelölték meg, ezzel szemben az alperesek teljes körűen, így jogalapjában és összegszerűségében is vitatták az előterjesztett követelést. 2004.évre vonatkozó felek közti megállapodás létrejöttét a felperesek nem bizonyították, az igény előterjesztésén túl e körben nyilatkozatot sem tettek.

A pert érintő uszodai szolgáltatás ténylegesen nem valósult meg, figyelemmel arra, hogy az I.r. felperes az I.r. alperes tanulóit teljes létszámban gyógyúszásban részesülőknek minősítette és a gyógyúszást az iskolai testnevelési órák keretében az I.r. alperes személyzetével látta el. Az I.r. alperes igénybevett oktatói létszámának kimutatását A/27 alatt csatolták (Pf.9.). Az I.r. felperes a gyermeklétszámot lejelentette az OEP-nél, ahonnan a támogatást teljes egészében igénybe vette.

Az ítélet tábla a szűkített önköltség megfizetése iránti kereset tekintetében a Pp.249.§./2/ bekezdése értelmében részbizonyítás felvételét látta indokoltnak. E körben a Pp.3.§./3/ bekezdése szerinti tájékoztatás és a Pp.141.§./6/ bekezdése szerinti figyelmeztetés mellett (Pf.7.jkv.) felhívta a felpereseket, hogy a 2004.év első félévére vonatkozó szűkített önköltség felmerülésére, számításának módjára, összegére, az ebben történt esetleges megállapodás tényére vonatkozó bizonyítási indítványukat terjesszék elő.

A felhívásra a felperes egy általa felkért könyvszakértőtől származó számítást, valamint a Nyugat-magyarországi Egyetem önköltség számítási szabályzatát csatolta, fenntartotta továbbá könyvszakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítványát.

Az ítélet tábla a fellebbezést alaptalannak ítélte.

Álláspontja szerint a megyei bíróság az általa lefolytatott bizonyítási eljárásban beszerzett bizonyítékokat a Pp.206.§-a szerint helyesen, okszerűen, összességükben értékelve helyes tényállást állapított meg, az abból levont jogi következtetése is érdemében helytálló.

Az ítélet tábla osztotta a megyei bíróság álláspontját és e körben kifejtett indokolását az 1998.augusztus 8.napján kelt megállapodás haszonkölcsön szerződéssé minősítése vonatkozásában.

Kétségtelenül megállapítható a peradatok alapján, hogy a II.r. felperes az OEP-től származó támogatási összegből az uszoda építéséhez anyagilag részben hozzájárult, azonban arra peradat egyáltalán nincs, hogy a felek bármikor is akárcsak utaltak volna arra, hogy a hozzájárulás ellentételezéseképp kap folyamatos használati jogot a létesítményen. Tehát a hozzájárulás nem a használat ellenértéke volt, az csupán a használat lehetőségének megteremtését segítette elő, melyből következően a megyei bíróság a szerződés elbírálásánál helyesen indult ki a Ptk. haszonkölcsön szerződésre vonatkozó szabályaiból.

Az ingyenességet a megállapodás 8/pontja sem törli át, ugyanis az úszásoktatás nem a használat ellentételezéseként, hanem térítés ellenében történik. Ugyanígy nem rontja le az ingyenességet a 6/a/pont sem, a felek szabad megállapodása körébe tartozik az, hogy a dolog fenntartásával kapcsolatos terhek viselésére - és csak arra - vonatkozóan a használatra és a haszonélvezetre vonatkozó szabályok alkalmazását írják elő.

Okszerűen helyezkedett a megyei bíróság arra az álláspontra is, hogy felperesi viszonylatban úgy az I.r., mind a II.r. alperes „használatba adó”-ként viselkedhet. A felek között 1998.augusztus 8.napján megkötött megállapodás I.1.pontjának tartalmából megállapítható, hogy a jelen jogügylet tekintetében mind a II.r., mind az I.r. alperes használatba adóként szerepel. Az I.r. alperes a II.r. alperes költségvetési szerve, a szerződés nem zárja ki azt, hogy a II.r. alperes tulajdonosi helyzetéből adódó jogait gyakorolhassa, a II.r.alperes tulajdonosi jogai az I.r. alperessel kötött szerződést követően is fennmaradnak, ugyanis használati jogot engedett át csupán, így a kötelmi jogviszony mindegyik perbeli szereplő között fennáll, ehhez képest tehát önmagában nem volt akadálya annak, hogy a rendeltetésellenes használat - a „nem használat” - okán a II.r. alperes tegye meg az előzetes felszólítást, és ennek eredménytelensége esetén az I.r. alperes mondja fel a szerződést.

Osztotta az ítélőtábla a megyei bíróság álláspontját és indokolását a felszólítás és felmondás jogszerűsége körében is: a szakvéleményből egyértelműen megállapíthatóan az uszoda rendeltetésszerű használatra alkalmas állapotban volt, az ÁNTSZ pedig nem a felperesi képviselő által felhívott hibák, hanem - mint amire az ÁNTSZ jegyzőkönyve is kifejezetten utal - kizárólag az ÁNTSZ által támasztott hiányosságok okán függesztette fel a létesítmény működését.

Az ÁNTSZ által jelzett hibák egyértelműen megállapíthatóan megszüntetésre kerültek, ily módon az üzemeltetésnek akadálya nem volt, a felperesek alap nélkül tagadták meg az uszoda működtetését, azaz tagadták meg a teljesítést.

Ezért az I.r. alperes a Ptk.313.§-a szerinti választási lehetőségével élve ok és jogszerűen mondta fel a Ptk.585.§./4/ bekezdés a/pontjára figyelemmel azonnali hatállyal a szerződést.

Megjegyzí ugyanakkor az ítéltábla, hogy az a felperesi magatartás, miszerint nem nyitották meg az uszodát, szerződésellenes használatot azaz nem használatot is jelent és ezzel újabb azonnali hatályú felmondási okot valósított meg: Ptk.585.§./4/ bekezdés b/pont.

Osztotta az ítéltábla a megyei bíróság álláspontját a szakvélemény aggálytalanságát illetően is: a felperesi használati - részben rendelkezésre állási - kötelezettség vonatkozásában nem keverhetők össze az egyébként meglévő kivitelezési hibák a rendeltetésszerű használatot lehetetlenné tévő hibákkal. A felperesi oldal által felhozott hibák a rendeltetésszerű használatot nem gátolták, így az uszoda megnyitását - a teljesítést - a felperesi oldal alapos ok nélkül tagadta meg.

A részbizonyítás keretében becsatolt iratok, részletes írásbeli nyilatkozatok adatit is értékelve, az ítéltábla álláspontja szerint helyesen rögzíti az elsőfokú ítélet, hogy a felek közti szerződés csupán a szűkített önköltség fizetési kötelezettségét írja elő, azonban nem határozza meg a tartalmát, fogalmát, összegszerűségét, ezért kellett a feleknek évenként külön-külön szerződésekben a konkrét összegekben megállapodni. Ezt 2004.évre vonatkozóan is megkísérelték, mindkét fél tett az összegek vonatkozásában ajánlatot - és itt jegyzi meg az ítéltábla, hogy az alperesi az összegszerűség vonatkozásában elfoglalt 2.500.000 ft-os álláspont, legfeljebb ajánlatnak, de semmiképpen nem elismerésnek tekintendő - az ajánlatokat a felek kölcsönösen nem fogadták el, így megállapodás köztük nem jött létre.

A tájékoztatást és felhívást követően a felperesek által a másodfokú eljárásban csatolt „szakvéleményt” bizonyítékként az ítéltábla figyelembe venni nem tudta, ugyanis az maga hivatkozik arra, hogy a szűkített önköltség számítását a 2000.évi Ctv. 51.§. /2/ bekezdéséből kiindulva végezte el, megállapította, hogy a felek között a számítás mértékére nézve nem jött létre megállapodás.

Kiemeli az ítéltábla, hogy a fenti jogszabály, azaz a számviteli törvény a szűkített önköltség fogalmát nem ismeri, az 51.§./2/ bekezdése a teljesített szolgáltatás bekerülési (előállítási) értékének részét képező költségekről, mint közvetlen önköltségről szól.

A számviteli törvény 51.§./2/ bekezdésében adott meghatározás jóval tágabb fogalom, mint akár a felperes, akár pedig az alperes által a szűkített önköltség fogalmáról elfoglalt álláspont.

A szűkített önköltség fogalmát megállapíthatná a szervezet ilyen szabályzatában is, a felperesek ilyen szabályzattal nem rendelkeznek, a csatolt harmadik személy erre vonatkozó szabályzatában írt számítási mód pedig a felperesek és az alperesek viszonylatában nem alkalmazható.

A felperesek a szűkített önköltséget illetően igényt az 1998.augusztus 8.napján kelt megállapodás 8/pontjára, mint a szerződéses megállapodásra alapítva terjesztették elő, a szerződés alapján azonban a felek közt a fentiek szerint megállapodás nem jött létre 2004.évre, ily módon a szerződés alapján az I.r. alperesnek a II.r. felperes felé ezen a címen fizetési kötelezettsége nincs. Ezért azösszegszerűség meghatározása vonatkozásában tett könyvszakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítvány teljesítését az ítéltábla mellőzte.

Mindezekre figyelemmel az ítéltábla a megyei bíróság érdemben helyes ítéletét a Pp.253.§./2/ bekezdése értelmében helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperesek a Pp.78.§./1/ bekezdése alapján kötelesek a fellebbezési eljárásban pernyertes alperesek jogi képviseleti díjból álló perköltsége megfizetésére, míg a személyes illetékmentes felperesek fellebbezése folytán feljegyzett eljárási illetéket a Pp.78.§./1/ bekezdése, az Itv.4.§-a, a 6/1986/VI.26./IM. rendelet 13.§./1/ bekezdése és 14.§-a alapján az állam viseli.

Győr, 2008.évi augusztus hó 28.napján

Dr.Ábrahám Éva sk.
Mária sk.
a tanács elnöke

Dr. Lezsák József sk.
előadó bíró

Dr.Vass
bíró